ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

των **Μιχάλη Ρίζου, Κώστα Τουλγαρίδη**

Σημαντική άνοδο είχαν οι Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρωσεις στο 36ο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ σε ψήφους, ποσοστά και έδρες στο νέο Γενικό Συμβούλιο. Παρά την πτώση της μαζικότητας (συμμετείχαν και ψήφισαν 633 σύνεδροι, 61 λιγότεροι από το 2013), που αποτυπώνει τη μεγάλη μείωση των δημοσίων υπαλλήλων τα τελευταία χρόνια, οι Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις κατέγραψαν άνοδο κατά 1,29% (11,09% από 9,8% το 2013), συγκεντρώνοντας 70 ψήφους και 10 έδρες (αντί των 8 το 2013) στο νέο Γενικό Συμβούλιο.

Οι Παρεμβάσεις πέτυχαν να εκφράσουν στο εκλογικό αποτέλεσμα ένα σημαντικά μεγαλύτερο κομμάτι αντιπροσώπων από αυτούς που είχαν εκλεγεί με τα ψηφοδέλτιά τους και να συσπειρώσουν ευρύτερες αγωνιστικές δυνάμεις. Στο ψηφοδέλτιο τους, μάλιστα, συμμετείχε για πρώτη φορά και ο πρόεδρος της ομοσπονδίας εργαζομένων στα ασφαλιστικά ταμεία (ΠΟΠΟΚΠ), γνωστός για τη συμβολή του στο αγώνα ενάντια στα αντιασφαλιστικά εκτρώματα της σημερινής και των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Το αποτέλεσμα αυτό δεν ήταν τυχαίο. Αποτυπώνει τη σταθεροποίηση και συνεχή ανάπτυξη, μέσα σε πολύ δύσκολες πολιτικές και κινηματικές συνθήκες, ενός μετωπικού ρεύματος που επιμένει να τα βάζει με το σύνολο της αντιδραστικής επίθεσης κυβερνήσεων, ΕΕ, κεφαλαίου, να παλεύει σταθερά για την ταξική ανασυγκρότηση του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος, και γενικότερα του εργατικού κινήματος, να αγωνίζεται στην πράξη και όχι στα λόγια και «στα χαρτιά» για τα συμφέροντα και τις ελευθερίες των εργαζομένων.

Οι Παρεμβάσεις, απέναντι τόσο σε όλες τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, όσο και στη νέα κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, δεν χαμήλωσαν ούτε μια στιγμή τον πήχη της αντιπαράθεσης με τα μνημόνια, το χρέος και όλες τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στο Δημόσιο. Δεν «μάσησαν» τα λόγια τους για την ΕΕ και το δημοσιονομικό σφαγείο της, θέτοντας ξεκάθαρα το αίτημα της αποδέσμευσης από αυτήν με όρους εργατικών αναγκών. Δεν «τσίμπησαν» στα

καλέσματα της νέας διαχείρισης του ΣΥΡΙΖΑ ούτε υπόστειλαν στιγμή τη σημαία του αγώνα για να βοηθήσουν τη νέα κυβέρνηση στη «διαπραγμάτευση» και τη σταθεροποίησή της. Πρωταγωνίστησαν σε όλους τους μεγάλους αγώνες, κλαδικούς και συνολικούς, της προηγούμενης περιόδου. Επέμεναν στην κοινή δράση, υπερβαίνοντας τα «σινικά τείχη» του ΠΑΜΕ που εξακολουθεί να προσπαθεί να πείσει ότι ο χειρότερος εχθρός βρίσκεται στ' αριστερά του, αλλά και τα πολύπλευρα «εμπόρια ενότητας» άλλων δυνάμεων, πάντα πριν από εκλογές και σε διάσταση με τις ανάγκες του κινήματος και της κλιμάκωσής του. Και επέμεναν γιατί ήταν κοινή πεποίθηση ότι το αναγκαίο αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής είναι ανάγκη των καιρών!

Το ρεύμα των Παρεμβάσεων, μέσα στην πολυμορφία του, έχει καταφέρει να δημιουργήσει τη δική του ιστορία, ακριβώς γιατί υπερασπίζει με συνέπεια τις παραπάνω αρχές, γιατί προτάσσει την αντιστροφή της κατάστασης στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Από τα συνολικά αποτελέσματα προκύπτει αύξηση ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) και Παρεμβάσεων σε ποσοστά, ψήφους και έδρες. Σχετικά καλή παρουσία του πρωτοεμφανιζόμενου ΜΕΤΑ (κυρίως από δυνάμεις της ΛΑΕ χωρίς τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ), παρότι δεν μπορεί να συγκριθεί με κάτι προηγούμενο. Φυσικά, αρκετοί αντιπρόσωποί του εκλέχτηκαν πριν τη διάσπαση του ΣΥΡΙΖΑ (Σεπτέμβρης 2015) αλλά και της ενιαίας ως τον Αύγουστο του 2016 συνδικαλιστικής του παράταξης. Πτώση σημαντική της ΔΗΣΥΠ (πρώην ΠΑΣΚ) –συνεχίζεται αδιαλείπτως τα τρία τελευταία συνέδρια–και λιγότερη της ΔΑΚΕ, παρότι βγήκε πρώτη δύναμη. Πτώση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΡΚΙ με τους διάφορους κυβερνητικούς δορυφόρους (ΑΕΕΚΕ- διάσπαση από ΠΑΣΚ από την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, Ντριβαλάς πρώην ΠΑΣΚ και πρώην πρόεδρος ΑΔΕΔΥ) σε σύγκριση με το προηγούμενο ενιαίο σχήμα με νυν ΜΕΤΑ. Πτώση σημαντική της παράταξης «Δημοσιοϋπαλληλική Ανατροπή» (ΔΑ-Μπαλασόπουλος).

Στα σημαντικά ζητήματα του συνεδρίου πρέπει να αναφερθούν: Πρώτο, το σημαντικό ποσοστό (72%) του σώματος που ψήφισε υπέρ της εγγραφής όλων των ελαστικά απασχολούμενων στο δημόσιο, στα σωματεία και τις ομοσπονδίες του, ως καταστατική ρήτρα. Δεν πέρασε οριακά (απαιτούνταν το 75% των ψήφων)–το καταψήφισε η ΔΗΣΥΠ (πρώην ΠΑΣΚ)-ΔΑΚΕ, ενώ απείχε η παράταξη Μπαλασόπουλου. Αυτή η πολιτική απόφαση του συνεδρίου παρ' ότι δεν έγινε καταστατική ανοίγει το δρόμο για την δράση σε κάθε ομοσπονδία και σωματείο για να επιβάλουμε την ένταξη όλων των ελαστικά εργαζόμενων στα συνδικάτα από τη βάση.

Δεύτερο, συντονισμένη απόπειρα ΔΑΚΕ-Μπαλασόπουλου να αποκλείσουν αντιπροσώπους στο Συνέδριο (ακόμα και από την ομοσπονδία των διοικητικών του Πανεπιστημίου που έδωσε το

νικηφόρο αγώνα ορόσημο ενάντια στη διαθεσιμότητα), προσφεύγοντας στο κράτος και την αστική δικαιοσύνη. Η πραξικοπηματική αυτή ενέργεια αποτράπηκε από το σώμα με συντριπτική πλειοψηφία, με την αποφασιστική και δυναμική συμβολή των Παρεμβάσεων.

Τρίτο, η πενιχρή συζήτηση για πρόγραμμα δράσης. Μόνο οι Παρεμβάσεις κατέθεσαν ολοκληρωμένο σχέδιο, η ΔΑΣ και το ΜΕΤΑ περιορίστηκαν σε γενικολογίες.

Τέταρτο, η απόπειρα παραχάραξης ψήφου με πλαστογραφία, που οργανώθηκε από τον κεντρικό μηχανισμό της ΝΔ, που ευτυχώς αποκαλύφτηκε έγκαιρα και αποτράπηκε.

Παρεμβάσεις-κινήσεις-συσπειρώσεις, ρεύμα υπολογίσιμο

Αναγέννηση κινήματος

Το ρεύμα των Παρεμβάσεων έχει γίνει ήδη αρκετά υπολογίσιμο. Γι' αυτό και όλο το καθεστωτικό μπλοκ από την πρώτη στιγμή έπεσε πάνω του να το κοντύνει. Όμως και η ΔΑΣ (εκφράζεται από το ΠΑΜΕ) ψευδώς και συκοφαντικά, επιχειρούσε να τις ταυτίσει με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, να τις κατηγορήσει ότι "έγιναν σκαλοπάτι για να ανέβει ο ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση", ότι "δεν ήθελαν τα συνδικάτα στις πλατείες". Έφτασε στο σημείο, σε συνεργασία με την ΠΑΣΚ και τη ΔΑΚΕ, να επιχειρήσει να υποκλέψει την έδρα τους υπέρ της ΠΑΣΚ, ξεπέφτοντας να υπερασπίζει την υπερενισχυμένη αναλογική!
Το ΜΕΤΑ τις κατηγόρησε ότι δεν προτάσσουν την ενότητα και αφήνουν την πλειοψηφία και το προεδρείο της ΑΔΕΔΥ "στα χέρια του μνημονιακού συνδικαλισμού"! Πέρα από το ατεκμηρίωτο του επιχειρήματος, οι συναγωνιστές του ΜΕΤΑ, που έχουν αρνηθεί πολλάκις την κοινή δράση, τη συμμετοχή στις πρωτοβουλίες πρωτοβάθμιων σωματείων και την προσπάθεια συγκρότησης κέντρου αγώνα, προτιμώντας να συμπορευτούν με τη ΓΣΕΕ (ΔΕΘ κλπ) και το άσφαιρο αγωνιστικό σχέδιο της μνημονιακής ηγεσίας της ΑΔΕΔΥ, επιμένουν να βλέπουν την ενότητα μόνο με "εκλογικά γυαλιά", να τη μετράνε με τις έδρες στα ΓΣ και τις καρέκλες στα προεδρεία, και όχι με την πραγματική, ενωτική αγωνιστική ανάταση του λαού κόντρα στις προδοτικές ηγεσίες. Φτάσανε ακόμα και στο ατόπημα να απαξιώνουν τη συνεργασία των Παρεμβάσεων με τμήμα αγωνιστών που διαχωρίστηκε από τα αριστερά και από ταξικές θέσεις με την Δημοσιοϋπαλληλική Ανατροπή (Μπαλασόπουλο), χαρακτηρίζοντάς τους πρώην ΠΑΣΟΚους.

Μεγάλη ευθύνη

Η ευθύνη μας από εδώ και στο εξής είναι μεγαλύτερη: Η παρουσία στους χώρους, η

λειτουργία, η δημοκρατική συζήτηση και το αγωνιστικό σχέδιο, κλαδικά και συνολικά, είναι κρίσιμη. Οι αγωνιστές και αγωνίστριες των Παρεμβάσεων, καθώς και όσοι συνεργάστηκαν μαζί τους, δεσμεύονται ότι θα συνεχίσουν ακόμα πιο αποφασιστικά να παλεύουν για την αναγέννηση του ταξικού δημοσιοϋπαλληλικού και εργατικού κινήματος σε αντιδιαστολή με τον κυβερνητικό – εργοδοτικό συνδικαλισμό της ήττας, της υποταγής και της προδοσίας των εργατικών συμφερόντων.

Όσα εμπόδια κι αν βάλουν ΔΗΣΥΠ(πρ. ΠΑΣΚ), ΔΑΚΕ και κυβέρνηση, το ρεύμα των Παρεμβάσεων δεν υποχωρεί, δυναμώνει, διευρύνεται, αγκαλιάζει κι άλλους χώρους του δημοσίου, ριζοσπαστικοποιείται. Φοβούνται και χτυπούν ακριβώς αυτό το ρεύμα που προσπαθεί με όλες του τις δυνάμεις να ανοίξει το δρόμο του, να διευρύνει τη δυνατότητα συστράτευσης και συσπείρωσης των εργαζομένων και να δημιουργήσει όρους πραγματικής κινηματικής σύγκρουσης με τα μνημόνια και τα βάρβαρα αντιλαϊκά μέτρα, την κυβέρνηση, την Ε.Ε., την πλουτοκρατία και το αντεργατικό κάτεργο που δεν έχει σταματημό.

***

Στάθης Γκότσης, μέλος ΕΕ ΑΔΕΔΥ (Εκλεγμένος με τις Παρεμβάσεις)

Ανάγκη η ταξική ανασύνταξη

Ελπιδοφόρα διεύρυνση ταξικού ρεύματος

Το 36ο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ πραγματοποιήθηκε στο φόντο μιας συνεχιζόμενης μνημονιακής λαίλαπας, αφού τα μέτρα του 3ου Μνημονίου ολοκληρώνουν την κοινωνική καταστροφή που έφεραν τα προηγούμενα μνημόνια: απολύσεις, φτωχοποίηση, ιδιωτικοποίηση κάθε δημόσιου αγαθού, χτύπημα στη δημόσια παιδεία, υγεία, ασφάλιση, κατάργηση εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Χωρίς αυταπάτες για τα όρια του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού που ηγεμονεύει στην ΑΔΕΔΥ, οι Παρεμβάσεις – Κινήσεις – Συσπειρώσεις, το πολύμορφο αυτό πολιτικοσυνδικαλιστικό ρεύμα που επιμένει στην ανάγκη ταξικής ανασύνταξης του συνδικαλιστικού κινήματος με συλλογικές διαδικασίες βάσης και σύγκρουσης με την αστική πολιτική, ήταν εκεί για να βάλουν μια άλλη λογική: Πώς τα συνδικάτα οφείλουν να θέσουν ξεκάθαρους πολιτικούς στόχους για διαγραφή του χρέους, κατάργηση των Μνημονίων και σπάσιμο των «συμφωνιών» της χώρας με ΔΝΤ και ΝΑΤΟ, για έξοδο από το ευρώ και την ΕΕ υπέρ των συμφερόντων της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Παρά τα εκφυλιστικά φαινόμενα που κυριάρχησαν στο Συνέδριο, αξίζει να σημειωθεί, ως μια θετική παρακαταθήκη που πρέπει να δουλευτεί περαιτέρω στα πρωτοβάθμια σωματεία και τις ομοσπονδίες, η υπερψήφιση με 70% (ποσοστό μεγάλο αλλά όχι αρκετό για να νομιμοποιήσει καταστατική αλλαγή) της πρότασης να εγγράφονται και να εκπροσωπούνται από την ΑΔΕΔΥ και οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι στο δημόσιο.

Ελπιδοφόρα, άλλωστε, είναι και η σύμπλευση στο Συνέδριο με τις Παρεμβάσεις – Κινήσεις – Συσπειρώσεις μερίδας συνέδρων που προέρχονται από διαφορετική διαδρομή, διευρύνοντας το ρεύμα του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού που βγήκε ενισχυμένο σε ψήφους, ποσοστά και εκπροσώπους στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ. Το δικό μας, ωστόσο, στοίχημα συνεχίζει να παίζεται αλλού: στη βάση των σωματείων και στη δημοκρατία των γενικών συνελεύσεων, εκεί που μπορεί να μετασχηματιστεί η οργή των εργαζομένων σε συλλογική δράση για ρήξη και ανατροπή.

Δημοσιεύτηκε στο ΠΡΙΝ στις 11/12